

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **H/2681.**

Benyújtás dátuma: **2018-10-16 08:36**

Parlex azonosító: **1A65AHOR0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Tárgy: **Határozati javaslat benyújtása**

Benyújtó: **Szávay István (Jobbik)**

Határozati javaslat címe: **A Magyar-székely összetartozás napjáról**

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 28. §-ának (4) bekezdése alapján „**A Magyar-székely összetartozás napjáról**” címmel a mellékelt határozati javaslatot kívánom benyújtani.

...../2018. (.....) OGY határozat

A Magyar-székely összetartozás napjáról

1. Az Országgyűlés október 16-át, az 1848. évi agyagfalvi székely nemzetgyűlés kezdőnapját a Magyar-székely összetartozás napjává nyilvánítja.

2. Az Országgyűlés

a) szükségesnek tartja méltóképpen megemlékezni az 1848. áprilisi törvények által megteremtett modern, polgári Magyarország védelmét lehetővé tevő agyagfalvi székely nemzetgyűlésről és az ott született határozatokról;

b) tisztelettel adózik azon székely honfitársainknak, akik tanúbizonyságot tettek rendíthetetlen hűségükről Magyarország és az egyetemes magyarság ügye iránt, valamint fegyvert fogtak a polgári átalakulás veszélybe került eredményeinek védelme és minden erdélyi lakos személy- és vagyonbiztonságának garantálása érdekében;

c) támogatja és szorgalmazza olyan megemlékezések szervezését, amelyek a magyarság és a székelység évszázados összetartozását hangsúlyozzák;

d) támogatja és szorgalmazza olyan programok, hazai és nemzetközi konferenciák szervezését, illetve oktatási anyagok és audiovizuális termékek készítését, amelyek az események és következményeik hiteles bemutatásával kapcsolatosak;

e) támogatja és szorgalmazza az agyagfalvi székely nemzetgyűléssel kapcsolatos iskolai megemlékezések, tanulmányi kirándulások szervezését és emlékművek avatását;

f) támogatja és szorgalmazza az eseményhez kapcsolódó pályázatok meghirdetését;

g) támogatja és szorgalmazza az eseménnyel kapcsolatos emlékbélyegek és emlékérmék kiadását.

3. Ez a határozat a közzétételét követő napon lép hatályba.

Általános indokolás

A magyar reformkor legjobbjai által kidolgozott és 1848. április 11-én szentesített, úgynevezett áprilisi törvények rendi államból parlamentnek felelős kormány által vezetett, a polgári szabadságjogokat és a jogegyenlőséget garantáló Magyarországot teremtettek. Ezzel pedig példát mutattak nemcsak Európa, hanem a világ szabadságszerető népeinek, nemzeteinek is. A feudalizmus sorvasztó béklyóit lerázó, évtizedes küzdelemben nemzetünk saját önjelére támaszkodva, hosszú és szerves fejlődési folyamat eredményeként, a Habsburg uralkodóház beolvasztási terveivel szemben volt sikeres. E siker gyümölcseit azonban nemcsak a magyarság, hanem a Kárpát-medence összes népe élvezhette.

A bécsi udvar azonban nem a reformok továbbfejlesztésében, hanem azok visszavonásában, korlátlan uralkodói abszolutizmus visszaállításában volt érdekelt. Ezért hamis jelszavakkal szembeállította a magyarsággal a vele sorsközösségben élő Kárpát-medencei nemzetiségeket. Ezzel pedig véres, pusztító és a térség népeinek egymáshoz való viszonyát azóta is meghatározó polgárháborút generált elsősorban a vegyes etnikai összetételű Délvidéken és Erdélyben.

Az erdélyi románság vélt sérelmei megtorlása, valamint követelései azonnali megvalósítása érdekében – Habsburg támogatással – a nyár folyamán fegyverkezni kezdett és „nemzetőrségeket” alakított Erdély-szerte. Ezek pedig nem egy esetben támadták meg és rabolták ki a védtelen magyar lakosságot. A szélsőségesen magyarelles népvezérek és pópák befolyása alá került erdélyi románok rövidesen lángba és vérbe borították Erdély földjét. A kirobbanó román népfelkelés a bécsi udvarhoz kötötte sorsát és hátbatámadással fenyegette a magyar kormányt, ezzel a modern, polgári Magyarországot is.

A bécsi kamarilla hatásos aknamunkája következtében 1848 nyarára felkelés robbant ki nemcsak az Erdélybe a tatár és a török támadások elől a korábbi évszázadok folyamán befogadott románok között, hanem a déli határőrvidéket védő szerbek és magyarsággal sok évszázados társnemzeti viszonyban élő horvátok körében is. Szeptemberben Jelačić horvát bán már közvetlenül a fővárost és az ott dolgozó törvényes magyar kormányt fenyegette hadseregével.

Ebben a helyzetben a márciusi forradalom eredményeinek védelmét, valamint továbbfejlesztését tette lehetővé az 1848. október 16-án Berzenczey László székelyföldi kormánybiztos, marosszéki képviselő által összehívott agyagfalvi székely nemzetgyűlés. A tanácskozáson megjelent mintegy 60.000 székely megoldást keresett arra, hogy *„miként lehessen testvériesen helyreállítani a békét, s ennek áldásaiban megvédeni a királyi széket s az ország megtámadott belcsendét.”* A gyűlés ennek jegyében már az első napon rögtön kinyilvánította, hogy békésen viszonyul Erdély minden lakójához, de elvárja a felfegyverzett románoktól (és szászoktól is), hogy *„keblükben minden törvényellenes bujtogatásokat megszüntetvén, a bujtogatókkal statárialiter bánjanak”*, vagyis fejezzék be az értelmetlen lázongást, büntessék meg a főkolomposokat és állítsák helyre Erdélyben a békét. Nem véletlen, hogy már ekkor megszületett a 'Szász és Román testvérek, polgártársak' című kiáltvány, amely egyedülálló

módon, bár sajnos a kölcsönösség legapróbb megnyilvánulása nélkül helyezkedett a teljes nemzetiségi tolerancia talajára. Az akkor összegyűlt székelyek ugyanis kijelentették: *„mi tiszteljük nemzetiségtöket, nyelvetöket és vallástokat, s készek vagyunk azt fegyverünk élével megoltalmazni.”*

Másnap a székely nemzetgyűlés egyhangúlag állást foglalt a magyar forradalom eredményeinek megvédelmezése mellett, és fegyverkezni kezdett az Erdélyben tartózkodó császári csapatok és a Bécs által megtevesztett, ám annál nagyobb vehemenciával és kegyetlenséggel rabló és öldöklő erdélyi román felkelőkkel szemben.

A székelység áldozatvállalása nem csupán a szabadságharc katonai megsemmisülésének elkerülését és ezzel az egyébként törvényesen működő Országgyűlés és Kormány munkájának folytatását tette lehetővé, de megvédte Erdély békés polgári lakosságát az osztrák katonák, valamint a hozzájuk csatlakozott román felkelők önkényeskedéseivel, fosztogatásaival szemben. A döntés lélektani hatásai pedig még a közvetlen katonai erőviszonyokban bekövetkezett változás jelentőségén is alaposan túlmutatnak. A székelység egységes kiállása ugyanis pozitívan hatott mind a csatatereken harcolókra, mind pedig azokra, akik a hátszágban segítették a magyar forradalom és szabadságharc ügyét, nem utolsósorban pedig véglegesen kijelölte a székelység helyét az egységes magyar polgári nemzetben.

Az agyagfalvi gyűlés szerepe tehát felbecsülhetetlen. Egyszerre szolgálta a forradalom eredményeinek védelmét és továbbfejlesztését, valamint Erdély polgári lakosságának biztonságát, miközben megfelelő ellenállást képzett a császári csapatok, valamint a román népfelkelés hátában ahhoz, hogy elvegye a szabadságharc erdélyi ellenfeleinek kedvét a magyar Alföldre történő kitöréstől és a délvidéki felkelőkkel történő esetleges egyesüléstől.

A székelység az agyagfalvi gyűlésen bebizonyította azt, hogy a legnagyobb fenyegetések, megpróbáltatások és szenvedések közepette és mindezek ellenére is kiáll a magyar nemzet mellett, ezért e nap méltóképpen szimbolizálhatja a magyarság és a székelység összetartozását.